

عنوان مقاله:

تحلیل رابطه میان فرم شهر و شاخص دسترسی (مورد مطالعه: شهر بابلسر)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی فضایی(جغرافیا), دوره 7, شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

عامر نیک پور - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

صدیقه لطفی - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

مرتضی رضازاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

خلاصه مقاله:

فرم شهر، ظرفی است که فعالیت های شهری در آن به وقوع می پیوندد. اهمیت فرم شهر به دلیل عملکردهایی است که برای ساکنان یک شهر دارد؛ از جمله عملکرد های مهم آن میزان دسترسی است. هدف از پژوهش حاضر، سنجش رابطه بین فرم و میزان دسترسی در سطح محلات شهر بابلسر است. پژوهش از لحاظ ماهیت، توصیفی - تحلیلی و بنابر هدف کاربردی است. داده ها و اطلاعات لازم از بلوک های آماری مرکز آمار و نقشه های کاربری اراضی شهرداری استخراج شده و برای طبقه بندی آن ها از نرم افزار SPSS و GIS بهره گرفته شده است. برای سنجش فرم از ۳ شاخص تراکم، اتصال و اختلاط و ۱۰ متغیر مرتبط استفاده شد و برای محاسبه شاخص دسترسی نیز مدل جاذبه هنسن به کار رفت. نتایج به دست آمده از آزمون همبستگی پیرسون نشان می دهد رابطه ای مستقیم و معنادار بین فرم فشرده و دسترسی ($r=0.668$) دیده می شود و فشردگی تاثیر مستقیمی بر افزایش میزان دسترسی ها دارد. این موضوع در مناطق مرکزی شهر بیشتر دیده می شود؛ به طوری که هرچه محلات فشرده تر شوند میزان دسترسی افزایش چشمگیری می یابد. بر اساس نتایج، ۳ شاخص اصلی فرم تاثیر مستقیم و معناداری بر شاخص دسترسی داشته که با توجه تفاوت آن ها در محلات مختلف نتیجه آن عدم تعادل در ساختار فضایی شهر بابلسر بوده است. از دیگر یافته های این پژوهش، نسبت بالای مالکیت خودرو در مناطق فشرده شهر بابلسر نسبت به مناطق پیرامونی است که این موضوع می تواند با اصل پیاده مداری که از اصول مهم دستیابی به فرم شهر پایدار است تناقض داشته باشد.

کلمات کلیدی:

دسترسی، فرم شهر، تراکم، اتصال، بابلسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209682>

